

društvenih uslova i uloga te I. Zemcovskij i A. Kunanbaeva, *Epske univerzalije*).

Ovim *Zbornikom* izdavač Akademija nauka i umjetnosti BiH odužila se, barem jednim dijelom, na adekvatan način svome uvaženom članu Cvjetku Rihtmanu, koji je u njezinu radu sudjelovao od početka - kao suosnivač, sekretar i član Predsjedništva.

RUŽA BONIFAČIĆ

Andrija Tomašek, Slavko Zlatić - kronika života i rada, Narodno sveučilište Poreč - Centar za kulturu, Poreč 1985, 69 str.

Već u uvodu ove *Kronike* autor Andrija Tomašek određuje njezin cilj: u prvom redu je to pružanje osnovne i točne informacije o životu (75. godišnjica) i radu (50. godišnjica) skladatelja, pedagoga, dirigenta, publicista, znanstvenika i društveno-političkog radnika Slavka Zlatića. Autor je informacije skupio iz svih dostupnih izvora, ali zanimljivosti knjige pridonose upravo podaci koje je iznio sam Zlatić ili njegovi prijatelji. Tako je postignuta vjerodostojnost skupljenog materijala, koji u svakom pogledu može poslužiti kao temelj i putokaz za daljnje kulturno, povijesno i estetsko vrednovanje skladateljeva života i rada - što je i bio glavni zadatak ove publikacije.

A. Tomašek jasno i pregledno prati životni i stvaralački Zlatićev put: publikacija je podijeljena u osam kronološki poredanih poglavlja. Teško je izdvojiti samo neke Zlatićeve djelatnosti - sve su bile važne, međusobno se prožimale, te zajednički činile i zaokruživale život veoma bogate i aktivne ličnosti.

Iako je Zlatić u prvom redu poznat po svojem vrijednom i zanimljivom kompozitorskom radu koji se temelji na folklornoj, uglavnom istarskoj glazbi, ne smije se zapostaviti i njegov drugi - kozmopolitski smjer, kao i stvaranje socijalno angažirane glazbe kojom je htio utjecati i mijenjati, a ne samo pratiti, glazbena događanja u Jugoslaviji i svijetu.

Kao jedan od najistaknutijih jugoslav-

enskih zbarskih dirigenata, Zlatić je jednaku pozornost posvećivao radu s profesionalnim ansamblima (među kojima u prvi red idu zborovi RTV Zagreb i Jeka s Jadrana) i s amaterskim zborovima zalažući se tako za opće podizanje glazbene kulture poratnog razdoblja.

Brojne i odgovorne funkcije tijekom njegova profesionalnog rada (profesor na srednjim muzičkim školama u Zagrebu, Rijeci i Puli, profesor dirigiranja na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, direktor Muzičke škole u Puli, urednik na Radio Zagrebu, znanstveni suradnik Sjevernojadranskog instituta JAZU), te brojne društvene funkcije (predsjednik Saveza kompozitora Jugoslavije, predsjednik Udruženja kompozitora Hrvatske, član Međunarodnog savjeta za muziku pri UNESCO-u i dr) dovoljno govore o širokom interesu, mogućnostima i svestranim visoko priznatim aktivnostima na raznim područjima rada.

U pogledu Zlatićevih skladateljskih ostvarenja A. Tomašek se, kako je unaprijed naveo u *Predgovoru*, ograničio na točno popisivanje radova te na djelomično svrstavanje i pružanje najbitnijih podataka o Zlatićevim kompozitorskim djelima ili o razdobljima u kojima su nastala. Informaciju upotpunjuje i detaljan popis kronološki poredanih kompozicija, te izbor najvažnijih spisa Slavka Zlatića.

Ovako koncipirana publikacija ostvarila je svoju osnovnu namjenu: poslužila je kao važno prisjećanje na bogati Zlatićev rad. No njezina potpuna namjena bit će ostvarena tek kad se *Kronika* shvati kao temelj i inicijator daljnjih istraživanja, koja njome na sustavan i zanimljiv način započinju - kao uvod u potrebno ali još neplanirano tiskanje Zlatićevih skladateljskih radova, skupljanje njegovih spisa i napisa o njemu unutar jednog zbornika, te dublje vrednovanje i analiziranje njegovog u prvom redu stvaralačkog opusa. Ove daljnje radove vjerojatno bi, kao i do sada, s punom podrškom pratio izdavač ove grafički veoma bogato opremljene publikacije: Narodno sveučilište Poreč - Centar za kulturu.

RUŽA BONIFAČIĆ